

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Vajda Attila ügyvéd által képviselt szám alatti lakos felperesnek a dr. Hock Gyula ügyvéd által képviselt szám székhelyű alperes ellen vállalkozói díj megfizetése iránt a Győri Városi Bíróságon G.20.848/2009. szám alatt indult, és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2.Gf.20.264/2010/4. számú ítéletével befejezett perében az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 20.000 (Húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

I n d o k o l á s :

A felperes az alperessel 2006. július 1-én kötött vállalkozási szerződés alapján az alperes részére fuvarozási, áruterítési, készpénzbeszedési tevékenységet végzett. A felperes munkavállalója H. A. 2008. június 23-án 160 db M10-es rekesszel, míg B. A. 2008. június 24-én 50 db M10-es rekesszel, továbbá H. A. 2008. nyarán két alkalommal összesen 400 db M10-es rekesszel nem számolt el az alperes felé. A M10-es rekeszek forgalmi értéke 2008-ban 320 forint + ÁFA/db volt. Az alperes a felperes számláiból összesen 1.600.000 forint vállalkozói díjat nem fizetett meg.

A felperes keresetében 1.600.000 forint vállalkozói díj és járuléakai megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes ellenkérelmében nem vitatta, hogy a felperes által megjelölt számlákból összesen 1.600.000 forintot nem fizetett meg, azonban arra hivatkozott, hogy a felperessel szóban megállapodott ezen összeg levonásáról a ládahiányra tekintettel. Másodlagosan azt adta elő, hogy a felek között a levonások során hallgatólagosan jött létre ilyen megállapodás, míg harmadlagosan azzal érvelt, hogy

a felperes alkalmazottai ilyen összegű kárt okoztak a számára, így a kártérítési igényét számította be a felperesi követelésbe.

A bíróság jogerős ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 1.362.710 forintot és járulékait, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A jogerős ítélet indokolása szerint az alperes - a felperes tagadásával szemben - nem bizonyította, hogy a felperessel megállapodott volna abban, hogy a felperest megillető vállalkozói díjat csökkenti a felperes dolgozói által okozott kár ellentételezéseként. A jogerős ítélet szerint ilyen tartalmú hallgatólagos megállapodás sem jött létre a felek között. A rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése eredményeként a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes összesen 237.290 forint összegű kártérítési igényét bizonyította. Ezt az összeget a felperes által követelt 1.600.000 forintból levonva kötelezte az alperest a felperes részére 1.362.710 forint vállalkozói díj és járulékai megfizetésére.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 4. §-át és a 206. § (1) bekezdését.

Érvelése értelmében a Győri Városi Ügyészség az általa benyújtott vádirat szerint bizonyítottanak látta, hogy a felperes alkalmazottai H. A. és B. A. a dolgozójával S. Á.-sal összejátszva legkevesebb 4.140.000 forint értékben sikkasztottak el alperesi göngyöleget. Sételmezte, hogy a másodfokú bíróság a vádiratban írtakat a döntése során figyelmen kívül hagyta. Kifogásolta a felperes és az általa bejelentett tanúk vallomásának értékelését. Kifejtette, hogy a polgári ügyek többségében - a dolog természetéből fakadóan - csak az ügy résztvevői vannak jelen, csak ők bírnak releváns ismeretekkel, így csak ők hallgathatók meg tanúként, ezért sételmezte, hogy a bíróság az általa bejelentett tanúk vallomását figyelmen kívül hagyta. Szerinte a dolgozói által felvett jegyzőkönyvek okirati bizonyítékként alátámasztják kártérítési igényének jogszerűségét. Arra is hivatkozott, hogy iratellenesen jutott a bíróság arra a következtetésre, hogy a felperesi feljelentés tényéből megalapozatlanul vélte azt, hogy a perbeli levonásokat a felperes elfogadta. Szerinte iratellenes és logikai ellentmondásokkal terhelt a jogerős ítélet, amely a felperesi kárfelelősség hiányát állapítja meg.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Tévesen hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a bíróság jogerős ítéletében a felperesi kárfelelősség hiányát állapította meg.

A bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése eredményeként arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a felperessel szemben kártérítési igényét 237.290 forint tekintetében tudta bizonyítani. Ezt az összeget a bíróság a felperes követelésével szemben elszámolta, és erre figyelemmel kötelezte az alperest 1.362.710 forint vállalkozói díj felperes javára történő megfizetésére.

Alaptalanul hivatkozott az alperes a felülvizsgálati kérelmében a Pp. 4. §-ának megsértésére is.

A másodfokú bíróság az ítéletének indokolásában helyesen idézte a Pp. 4. § (1) és (2) bekezdésének rendelkezéseit, és megalapozottan rögzítette, hogy a benyújtott vádirat alapján a bűnösség megállapítására nem került sor, s olyan határozat még nem született, amelynek kapcsán a Pp. 4. §-ának alkalmazása felmerülhetett volna. Jogszabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a vádirat önmagában a felperes kártérítési felelősségének megállapítása alapjául nem szolgálhat.

A jogerős ítélet a Pp. 206. § (1) bekezdését sem sérti.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást és jutott arra a következtetésre, hogy a felperes tagadásával szemben az alperes nem bizonyította, hogy a felperessel akár szóban, akár hallgatólagosan megállapodott volna abban, hogy az őt megillető vállalkozói díjat csökkentik az alkalmazottai által okozott kár ellentételezéseként.

A bíróság az eljárás során többször figyelmeztette az alperest a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján őt terhelő bizonyítási kötelezettségre, és figyelmeztette a feleket a Pp. 141. § (6) bekezdésében foglaltakra.

A bíróság a felek által indítványozott bizonyítási eljárásokat lefolytatta, és a rendelkezésre álló bizonyítékok helytálló és okszerű mérlegelése alapján állapította meg, hogy az alperes 237.290 forint tekintetében bizonyította a felperessel szemben fennálló kártérítési igényének jogalapját, míg az ezt meghaladó igénye tekintetében - az ebben a körben őt terhelő bizonyítási kötelezettség ellenére - követelését bizonyítani nem tudta. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdésének megfelelően kötelezte az alperest a felperes javára a felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.

Budapest, 2011. január 13.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Bartal Géza s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Attila s.k. bíró